

lægges det Detailhandlerne at forsyne deres Kunder paa sædvanlig Maade. Heri er i Virkeligheden ogsaa Detailhandlerne interesserede; naar Detailhandlerne ved, at der stilles et vist Kvantum Smør, 15,000 Dritler om Ugen, til det danske Hjemmebrugs Raadighed, og de ved, at de af deres Grossister faar deres sædvanlige Andel i dette Kvantum, saa er Detaillisten interesseret i at fordele dette til sine Kunder; han er ikke interesseret i at sælge mere til nogle enkelte og derved miste sin faste Kundekreds. Noget andet er, at Detaillisten undertiden kan fristes ved en eller anden tilfældig Mulighed; men naar han ved, at der kommer en fast Ordning i Løbet af nogle Uger, 6 Uger, hvorefter han vil kunne raade over saa og saa meget, saa er han interesseret i at bevare sine Kunder ved at fordele sin Vare blandt dem efter deres sædvanlige Forbrug.

Dernæst tillod jeg mig at fremhæve i Gaar, at naar man, saaledes som jeg anførte, mente, at 2 Kr. ikke kunde være Prisen ved den endelige Ordning, men at man maatte noget lavere ned, saa var Forholdet af den Art, at det almindelige Motiv til Opkøb og Sikring af Varen, nemlig at man senere frygter en højere Pris, ikke eksisterede ved denne Lejlighed. Og endelig er det jo givet, at i det Øjeblik den endelige Rationering træder i Kraft, maa man paa samme Maade, som da Mel- og Sukkerordningen traadte i Kraft, forlange af alle Aftagerne, af alle, som skal have Kortene, en Erklæring om deres Beholdninger, for at disse, hvis der forefindes saadanne, kan fradrages i deres Forbrug. Jeg skal selvfølgelig ikke benægte, at enhver Art af saadanne Overgange fra en fri Handel til Rationering kan medføre, at der er visse Personer i Samfundet, som ikke opgiver det, de har, men det vil altid være saa faa, at det med Hensyn til det heles Forbrug og Vel ikke kommer til at spille nogen samfundsmæssig Rolle. Med andre Ord, en primitiv Rationering i Forbindelse med Udsigten til en lavere Pris og Udsigten til, at ens Beholdninger vil blive fradraget ved den endelige Rationering, synes mig at indeholde Muligheder for, at denne Ordning kan holde, og det givne var, at det i alt Fald vilde være ganske urigtigt ikke at forsøge paa at bringe en midlertidig Ordning i Stand. Det var min Opfattelse. Hvis Rigsdagen havde haft den anden, havde den haft Lejlighed til at udtale sig derom, men der blev fra alle

Partier givet mig Tilslutning paa den Maade, som er kendt.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns Amts 6te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Mads Larsen: Jeg skal kun sige til det ærede Medlem fra Fuglebjerg (Martin Hansen), at hvis Partiet Venstre blot havde det ene Formaal at sikre Smaafolk det Kvantum Smør, som de havde Brug for, til den Pris, som nu maatte blive fastsat, var det ganske unødvendigt at anvende den usædvanlige Form, Partiet anvendte ved at udsende sin Beslutning og sit Svar. Man kunde ligesom de andre Partier have nøjedes med at tilstille Indenrigsministeren Svaret og antydet sine Betingelser, og det saa meget lettere, som man vidste, at i alt Fald to Repræsentanter for andre Partier under selve Finansudvalgets Møde overfor Ministeren meget stærkt havde betonet Nødvendigheden af, at der blev truffet Foranstaltninger til, at Fattigfolk kunde faa det Smør, de havde Krav paa. Derfor maatte Venstre kunne være paa det rene med, at der ingen som helst Risiko var, og derfor maatte vi andre opfatte det saaledes, at Partiet havde en Bihensigt, og denne Bihensigt er ganske aabenbar, naar nu Sagens hele Sammenhæng kommer frem. Den gik alene ud paa at fremkalde den Forestilling hos Offentligheden, at Partiet Venstre ganske særlig har villet varetage Smaafolks Interesser, medens vi andre har forsømt at gøre dette. Og saa var det dog, som sagt, os, der først rejste Spørgsmaalet.

Formanden: Folketingsmanden for Bornholms Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Hauge: Efter den udførlige Fremstilling, som Indenrigsministeren har givet angaaende den foreløbige Ordning, maa det vel være overflødigt for mig at svare yderligere paa det Spørgsmål, der blev stillet af det ærede Medlem fra Fuglebjerg (Martin Hansen), Spørgsmaalet om, hvad man skulde gøre for at sikre, at Smaafolk fik det Smør, der var tiltænkt dem; det er der jo svaret paa af den højtærede Indenrigsminister, som stillede en mere omfattende Rationering i Udsigt. Men det forekommer mig egentlig, at det var overflødigt at spørge, hvorledes man skulde bære sig ad; det ærede Medlem